

РЕШЕНИЕ

№ 635

гр. София, 05.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1275** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Т. Д. Л. срещу т.1 от решение № Ж-27/18.01.2018 г. на КЕВР. Моли атакуваното решение да бъде отменено.

С оглед молба на жалбоподателя от 05.04.2018 г. /л. 91 от адм. Дело № 1397/2018г на АССГ/ с протоколно определение от 10.05.2018 г. съдът е прекратил производството по жалбата на Л. срещу решението на КЕВР в частта му по т. 2.

Ответникът, КЕВР, моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя подробни писмени бележки.

Заинтересованата страна /ЗС/, В. Е. В. ЕАД, редовно призована не се явява и представлява.

Производството е повторно след отменително решение № 1509/30.01.2020г по адм. Д.№ 11764/2018г на ВАС III отд.В мотивите на съдебния акт,съдържащи задължителни указания за първоинстанционния съд по съществува на спора е посочено,че оплакването на жалбоподателя е, че към датата на предявяване на жалбата му до КЕВР, по повод която е образувано административното производство по издаване на Решение № Ж-27 /18.01.2018 г. на КЕВР, както и към настоящия момент, монтираната в сградата –Етажна Собственост процесна абонатна станция /АС/ модел „Б.“ не отговаря на действащия на територията на РБългария и задължителен Стандарт ISO 228-1, съгласно който всяка подобна абонатна станция

следва да разполага с механизъм за автоматично допълване с вода и разширителен съд. Очевидно с оглед на молбата от страна на жалбоподателя от 09.03.2020г – стр.10 от настоящето дело, същият е допуснал грешка в изписването на номера на задължителния стардарт, който не се отнася до цялостната група за автоматично допълване ,а за материала.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С решение № Ж-27 от 18.01.2018 г. в частта му по т.1 КЕВР на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката във връзка с чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-04-03-2/28.09.2017 г., подадена от Т. Л. /изпратена първоначално до КЗП като сигнал л. 74/ срещу В. Е. В. ЕАД в частта ѝ относно техническите характеристики на абонатната станция и качеството на услугата топлоснабдяване в сграда – етажна собственост с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес].

В сигнала на Л. до КЗП /л. 74/ се съдържат оплаквания във връзка с работата на абонатната станция, вкл. необходимостта от честото ѝ допълване. Жалбоподателят сочи, че станцията е без задължителната система за автоматично допълване и без разширителен съд. С молба от 05.04.2018 г. /л. 91/ жалбоподателят е представил изпратени му от В. Е. В. ЕАД документи, както и молбата му до КЕВР от 27.09.2017 г. с формулираните към КЕВР искания: да се извърши проверка на абонатната станция /АС/, която не притежава автоматично допълване с вода и задължителните 4 сертификата.

Решението на КЕВР е прието на проведеното на 18.01.2018 г. закрито заседание, видно от извлечение от протокол № 7 /л. 16/.

Във връзка с подадената от Л. жалба е изготвен доклад от 22.01.2018 г. /л. 22/.

От В. Е. В. ЕАД е постъпило становище /л. 27/ ведно с технически документи, касаещи абонатната станция /АС/, вкл. удостоверение за качество /л. 42/.

На 23.11.2017 г. на място е извършена проверка и е съставен констативен протокол /л. 63/ в присъствието на лице от Етажната собственост на [жилищен адрес]. Измерени са температурите и са вписани в протокола. Посочено е, че помпите работят. Изготвен е и анализ на работата на абонатната станция /л. 65/.

В рамките на настоящето производство съгласно указанията на ВАС съдът е дал възможност на жалбоподателя да формулира въпроси към СТЕ. Същият е сторил това с писмено становище от 09.03.2020г, което е съобразено от съда и с протоколно определение от 19.05.2020г е назначена поисканата СТЕ, като е определен и депозит за това. С молба от 01.06.2020г до съда жалбоподателят е заявил, че не дължи внасянето на депозит и не желае извършването на СТЕ, тъй като същата е ненужна, поради което и назначената СТЕ е заличена в проведеното на 14.07.2020г с.з.. Тя по същество се замества от представените и приети в настоящето второ по ред производство писмени доказателства от страна на Министерство на енергетиката- констативен протокол от извършена проверка на място във В. Е. В. ЕАД от 04.02.2020/ стр.28-32/, заповед № Е-РД-16-46/30.01.2020г на министъра на енергетиката, писмо от ВАП от 22.01.2020г, постановление на ОП-В. от 13.01.2020г и резолюция на РП-В. от 31.10.2018г.

От правна страна съдът намира следното:

Оспореният индивидуален административен акт - решение № Ж-27 от 18.01.2018 г. в

частта му по т.1 на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Относно материалната законосъобразност на решението:

Настоящият състав намира атакуваното решение на КЕВР за неправилно и постановено в нарушение на закона по следните съображения:

КЕВР, е извършила проверка на процесната абонатна станция, като е изисквала цялата техническа документация, представена и по делото с административната преписка.

Във връзка с второто оплакване относно работата на абонатната станция/АС/ КЕВР е изисквала от заинтересованата страна да бъде извършена проверка, за което е съставен констативен протокол в присъствието на отговорника на АС от блока. Видно от констативния протокол, констатациите в който са подписани и удостоверени от трето незаинтересовано лице – отговорника на АС, АС работи нормално, за което са изложени съображения в решението на КЕВР. Самият отговорник в протокола е вписал, че честото допълване на инсталацията за отопление се дължи на неотворени радиаторни вентили по време на запълване на инсталацията преди отоплителния сезон, в каквато насока са оплакванията на жалбоподателя в първоначално изпратения до КЗП сигнал.

Освен изследване на конкретните технически характеристики на АС в процесния протокол, видно от събраните в хода на административното производство доказателства е извършен и анализ на работата на АС за последните два отоплителни сезона 2015/2016 и 2016/2017 г. на база на архивните данни от автоматизираната система за мониторинг и управление на АС на дружеството, към която е включена и процесната АС. Отново не са констатирани проблеми в работата ѝ.

По-нататък, в писмото на заинтересованата страна до Л. /л. 106/ дружеството признава, че автоматично допълващо устройство няма на нито една монтирана от В. Е. В. ЕАД абонатна станция, като са изложени съображения за това. Същевременно нормативно изискване, напр. в Наредба № 16-334 от 6.04.2007 г. за топлоснабдяването или в друг нормативен акт, досежно техническите характеристики на АС по отношение наличието на такова автоматично допълващо устройство няма. Заинтересованата страна в писмото си сочи, че видно от приложените снимки, АС разполага със затворен разширителен съд.

Съгласно чл. 140, ал. 3 от ЗЕ сградните инсталации за отопление и горещо водоснабдяване са обща етажна собственост, а съгл. ал. 4 отоплителните тела, регулиращата арматура към тях, отклоненията от сградната инсталация за отопление, както и отклоненията от инсталациите за горещо водоснабдяване са собственост на клиентите. Според чл. 156, ал. 2, т. 3 от ЗЕ границата на собственост на съоръженията между топлопреносното предприятие и клиентите на топлинна енергия в

самостоятелна сграда или в сграда - етажна собственост, е последната спирателна арматура преди разпределителната мрежа на сградните инсталации. Следователно В. Е. В. ЕАД отговаря за поддържане на съоръженията и за пренос на топлинната енергия до границата на собственост, т.е. до АС включително. До тази граница е и контролът, който КЕВР може да осъществи по аргумент от чл. 75, ал. 2, т. 1 от ЗЕ ,но същият противоречи на представените допълнително доказателства,свързани с извършената от Министъра на Енергетиката проверка съгласно неговата заповед № Е-РД-16-46/30.01.2020г.

В Наредба № 16-334 от 6.04.2007 г. за топлоснабдяването/ отгм./ изискването за наличието на сертификат се съдържа в чл. 52, ал. 4, съгласно който индивидуалните топломери, общият водомер за студена вода пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в абонатната станция и индивидуалните водомери за гореща вода в имотите на клиентите трябва да отговарят на едно от следните изисквания: да бъдат вписани в регистъра за одобрените за използване типове средства за измерване; да притежават сертификат, издаден от държава - членка на Европейския съюз; да имат нанесена маркировка за съответствие и допълнителна метрологична маркировка. Т.е. изискването за сертификат е алтернативно с възможността уредът да бъде вписан в регистър или да има нанесена маркировка, а освен това се отнася не до самата АС, а до общия водомер за студена вода пред подгревателя за БГВ в АС,което обуславя и необходимостта от намеса на КЕВР в регулирането на тези отношения.

В случая, за АС не са представени всички технически документи, вкл. удостоверение за качество /л. 42/ и хидравлича проба /л. 43/, поради което и съдът намира, че тези документи в пълна степен не удостоверяват оспорените от жалбоподателя технически характеристики на АС.В тази насока очевидно е от представената като част от преписката снимка на стр.140 на табелата на абонатната станция,че върху нея не е отбелязано задължителния по закон знак за сертифициране на АС. В подкрепа на изложеното е и разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от Наредбата, съгласно която Индивидуалните топломери, общият водомер за студена вода пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в абонатната станция и индивидуалните водомери за гореща вода в имотите на клиентите трябва да отговарят на едно от следните изисквания:

1. да бъдат вписани в регистъра за одобрените за използване типове средства за измерване;
2. да притежават сертификат, издаден от държава - членка на Европейския съюз;
3. да имат нанесена маркировка за съответствие и допълнителна метрологична маркировка.

От допълнително приетите писмени доказателства в с.з. на 19.05.2020г и на 14.07.2020г се установява,че с констативен протокол от извършена проверка на място във В. Е. В. ЕАД от 04.02.2020/ стр.28-32/ въз основа на заповед № Е-РД-16-46/30.01.2020г на министъра на енергетиката е извършена проверка на В. Е. В. ЕАД въз основа на който се установява,че АС тип Б. 200/150 КВ със сериен номер 00014,сертифицирана по ISO 9001-2000 с удостоверение за качество № С0014/29.09.2010г ,като е установено също така,че в абонатната станция няма монтирана автоматична група за допълване на ВОИ.От приложената тенхическа документация е видно,че е предвидено допълването на ВОИ да се извършва ръчно от връщащия топлопровод на топлопреносната мрежа с вода от Т..На връзката за

допълване е монтиран топломер S.,тип 775,върху който липсва стикер за извършена метрологична проверка.Въпреки задължението,което е имала съгласно указанията на ВАП Министъра на енергетиката не е дал отговор в констативния протокол дали процесната абонатна станция притежава сертификати за техническата им пригодност и законосъобразно ли е монтирането им към топлопреносната мрежа.Констатациите в протокола,че абонатната станция е технически изправна не отговаря на въпросите,повдигнати от жалбоподателя и ВАП,тъй като същите са свързани с изискването на документи от производителя за наличието на сертификатите,а също така и от ДАМТН досежно монтажа на АС при липсата на автоматична група за допълване с ВОИ.Тези документи следва да бъдат изискани от страна на КЕВР при новото решаване на преписката,доколкото посочения протокол от 04.02.2020г и съдържащите се в него констатации по същество са нови обстоятелства по смисъла на чл.36 от АПК,които не са били съобразени от КЕВР при приемането на оспореното решение.

При внимателен прочит на приетите по делото писмени доказателства от страна на В. Е. ЕАД В.- стр.42 от адм. д.№ 1397/2018г се установява,че дружеството Б. България ЕАД е сертифицирана по ISO 9001-2000,който сертификат по принцип се издава досежно система за управление на качеството.Този сертификат обаче не се отнася за техническата изправност на монтираната абонатна станция.От официалната информация свързана с този сертификат се установява,че същият е заменен през 2008 и понастоящем,включително и към датата на издаване на удостоверение за качество – 29.10.2010г сертификатът е ISO 9001-2008.Липсва извършвана проверка,в това число и от КЕВР дали дружеството производител на процесната абонатна станция притежава актуалната версия на сертификата за система за управление на качеството.Нещо повече в самото удостоверение /стр.42/ ясно е посочено,че сертификатите за употребените от завода материали и съоръжения се съхраняват в предприятието производител.Също така към удостоверението е наличен протокол за хидравлична проба,но не и посочения в същото протокол за електрическа изправност № С0014/29.09.2010г.Поради тази причина констативният протокол от 04.02.2020г е само формално изпълнение на задълженията на Министъра на енергетиката съгласно чл.75 ал.1 т.2 от ЗЕ,но не и задълбочено проучване и най вече изискване на налични /поне така се твърди,но липсват представени/ документи,както и изисквания към монтажа на АС без наличието на въпросната автоматична група за допълване на ВОИ.Смущение в тази насока е и факта,че орган,който следва да действа по закон е приел безкритично констатацията,че на връзката за допълване е монтиран топломер S.,тип 775,върху който липсва стикер за извършена метрологична проверка,което само по себе си води на извод за липсващи документи,удостоверяващи правилното отчитане на количествата топла вода ,а също така и правомерното функциониране на абонатната станция.Именно поради тази причина КЕВР следва да извърши повторна и задълбочена проверка,включително като се изискат документи не само от В. Е. В. ЕАД,но и от Б. България ЕАД досежно наличието или не на нужните съгласно чл.71 от ЗЗП и чл.52 ал.4 от Наредба № 16-334 от 6.04.2007 г. за топлоснабдяването/ вече отменена,но действала по време на монтажа на абонатната станция/ и действащата понастоящем идентична разпоредба на Наредба № Е-РД-04-1/12.03.2020г за топлоснабдяването.Очевидно е ,че наличните по преписката и цитирани в констативния протокол документи удостоверяват единствено техническата изправност и работния режим на абонатната станция,но не отговарят на поставените

от жалбоподателя въпроси за наличието или не на сертификати за качество на същата.

Няма пречка компетентният орган- КЕВР да изиска от ДАМТН необходимата информация за сертифицирането на подобен вид абонатни станции към септември 2010г, а също и понастоящем, тъй като твърдението на жалбоподателя е за липсващи както към датата на монтажа на АС, така и понастоящем сертификати за качество на АС и вложените в нея материали и съоръжения.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила неправилно решение свързано с оплакванията на Л. дали монтираната в сградата –ЕС процесна абонатна станция /АС/ модел „Б.“ отговаря ли или не на действащия на територията на РБългария и задължителен Стандарт ISO, съгласно който всяка подобна абонатна станция следва да разполага с механизъм за автоматично допълване с вода и разширителен съд. Понастоящем новите обстоятелства ,разкрити в рамките на настоящето производство налагат обсъждането им по същество от КЕВР, доколкото те внасят яснота по спорния въпрос, а също така е нужно и извършването на допълнителна проверка от други компетентни институции, отговарящи за сертифицирането и проверката на подобен вид абонатни станции. Ще следва по настоящем жалбата срещу решението на КЕВР да бъде уважена, като същото се отмени като незаконосъобразно и следва да се изпрати като преписка на КЕВР на осн. Чл.173 ал.2 от АПК за ново произнасяне при спазване на дадените понастоящем указания.

Жалбоподателят не е претендирал разноски, поради което и не му се присъждат такива.

Въз основа на изложеното АССГ, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. Д. Л. решение № Ж-27/18.01.2018 г. на КЕВР в частта му по т. 1.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от КЕВР при спазване на задължителните указания по приложението на закона, като определя срок за произнасяне два месеца.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: